

[Estrup]

Der skal være en betydelig lokal islæt, ja men det er jo ikke det samme som det, hr. Lykketoft sagde, nemlig at den eneste grund til, at det ikke skal være decentralt, er, at man ikke kan få virksomhedsejerne til at makke ret, at de ikke kan se meningen med at lade pengene stå i virksomheden.

Derfor synes jeg, at et af de punkter, vi bør tage op, er, at meningen med den centrale fond eller fællesfonden, hvad man nu vil kalde den, faktisk er, at den skal være til gavn for virksomhedsejerne. Det er for at tilgodese virksomhedsejernes interesser, for ikke at komme ud i noget, man kunne frygte var en ekspropriationssituation.

Ja men hvis det er argumentet, må vi diskutere det, og vi må vurdere, om regeringspartierne har ret i, at der kan være tale om ekspropriation. Jeg betvivler det. Jeg tror ikke på, at der er tale om ekspropriation, men det må vi vurdere. Jeg synes, det er et reelt argument, og hvis det virkelig er det eneste, der er tilbage, tror jeg også, vi kan komme igennem, men når hr. Svend Auken til gengæld siger, at der skal være en betydelig lokal islæt, føler jeg, at vi i nogen grad er tilbage i den gamle diskussion, som 1979-forslaget fra socialdemokratiet i høj grad satte os i, hvor man sagde: det er en hovedregel, at kapitalen skal investeres i fællesfonden, men som undtagelse kan man udmærket godt lade den blive i en virksomhedsfond.

Jeg skal til at slutte og vil blot her til sidst føje nogle kommentarer til det, der blev sagt fra SF's side. Jeg værdsætter, at vi kan gå ind i en forhandling, men jeg synes nok, at hr. Ole Henriksen var lidt forsigtig og lidt betænkelig, og det fik nogle mindelser frem hos mig om dette, at når man kommer for nær ved målstregen, så begynder det at blive farligt, så risikerer man at komme ud med noget, der giver resultat. Jeg håber ikke, det er det, som afskrækker SF, for jeg tror, der virkelig er brug for at gøre en indsats på dette punkt.

Når vi diskuterer fondsdannelse, vil jeg minde om, at et andet SF-medlem, hr. Carsten Andersen, meget klart modtog hr. Lykketofts åbning som noget virkelig nyt, som noget, der kunne skabe grobund for et samarbejde.

Fru Anne Grete Holmsgård mente i meget høj grad, at dette ikke var noget for VS. Nej, hvis det for VS er et hovedformål at sikre, at

virksomhederne ikke går godt, har hun nok ret i, at det ikke er noget for VS. Vores formål er i høj grad at få virksomhederne til at gå godt, for det er nemlig lige præcis det, der sikrer arbejdspladserne. Det er en meget væsentlig del af dette forslags mission at sikre arbejdspladserne, og dér har vi forbindelsen over til indkomstpoltikken. Indkomstpoltik og overskudsdeling vil kunne sikre arbejdspladser, og det vil kunne sikre en bedre fordeling. Det håber jeg vi kan tale videre om.

Lykketoft (S):

Jeg vil blot sige til hr. Estrup, at selv om man ikke skal tro på alt, hvad der står i Jyllands-Posten, var det et fuldstændig korrekt citat af, hvad jeg har sagt. Jeg synes, det er en nyttig diskussion, der er kommet her i dag, og at den peger i den rigtige retning, som vores partis ordfører, hr. Svend Auken, også har givet udtryk for.

Var socialdemokratiets 1979-forslag om overskudsdeling blevet gennemført, ville vi ikke have haft meget store centrale fondsdannelser, men et betydeligt beløb – et milliardbeløb – i decentralt forvaltede fonde ude i dansk erhvervsliv, og jeg tror, at mange ting, også ting, der kunne trække væk fra den polarisering, der er ved at ske i det danske samfund i disse år, kunne være kommet til eksistens, hvis det forslag var blevet vedtaget.

Hr. Estrup siger, at det eneste, der skiller socialdemokratiet og de radikale i denne sag, måske er spørgsmålet om en obligatorisk betaling i form af aktier, som vi i 1979-forslaget veg tilbage for at kræve, idet vi sagde, at pengene skal udredes. Hvis man ikke kan enes om at betale i form af aktier, må man gøre det i kontanter, og de skal et sted hen. Men hvis man går længere tilbage i historien, vil man se, at selve princippet om, at det kunne være en rimelig idé at kræve en obligatorisk betaling i form af aktier, er os ikke så fjernt, for det var indholdet i det oprindelige socialdemokratiske ØD-forslag, så dér kan der selvfølgelig føres en absolut interessant diskussion os imellem. Jeg for mit vedkommende deltager i hvert fald gerne i den.

Det, som jeg synes måske ikke er fremgået så meget af den hidtidige debat i dag, men som jo er et afgørende problem i forhold til den radikale model, er, at den væsentligste